

Antakaa minulle anteeksi, veljet ja sisaret....

Sovintosunnuntain ehtoopalveluksesta aloitamme valmistautumisen kauden. Kolmena edeltävänä viikkona olemme jo karsineet ylenpalttisuutta, yksi askelma kerrallaan. Monasti unohdamme, että Sovintosunnuntai on paljon muuta kuin vain luopumisen kalkkiviiva - anteeksipyytäessämme ja -saadessamme koemme itse asiassa tuokion sitä kirkkautta, johon koittavan kilvoituksen myötä tähtäämme.

Paasto ei ole kieltäytyksen riemujuhlaa, ei myöskään tekopyhää hurskastelua muodon vuoksi. Riisumalla epäolennaisuuksia huomaamme, ettei eloa voi kiinnittää katoavaiseen materiaan eikä liioin tuulen mukana vaihtuviin muoti-ilmauksiin. Keskittämällä tarmomme kestävän pohjan ja ehtymättömän lähteen vaalimiseen voitamme maailman, kuten Kristuskin kerran.

Tietenkään kohtuuden noudattaminen esimerkiksi ruuan, juoman ja viihdykkeiden suhteen ei ole aivan perusteetonta, opettavathan isätkin sitä. Mutta tällöin valikoimme jälleen helpoimman, käytännöllisen polun. Nämä samaiset uskossa täydelliseksi tulleet nimittäin tiivistävät paaston ennen kaikkea näin:

jos käännät katseesi pois yhdestäkin lähimmäisestä, on yhdentekevää, kuinka muutoin paastoot.

Kanssakilvoitellen,

Nico L

Pääsihteeri (vs.) / OOL-OSF

Arkkipiispa Leon paimenkirje <http://ort.fi/kirkkovuosi/vartioi-huulteni-ovea>

Sovintosunnuntaista <http://ort.fi/kirkkovuosi/sovintosunnuntai-15-helmikuuta>